

Маніфестація подвійного салюту

Деякі наші громади, зокрема Філадельфія, Детройт, Лангастон та ряд інших, самі, або разом з іншими громадами вже почали відповідними імпрезами відзначувати 200-річчя Американської Незалежності. Проте, більша і вже на хвилю міркує така перша імпреза відбудеться в Нью-Йорку, оскільки Об'єднаних Націй та світовий метрополіс, яке за неповних два тижні, в неділю 21-го вересня. На той день місцевий Об'єднаний Комітет Американсько-Українських Організацій — Відділ УККА — запропонує Всукраїнську Національну Маніфестацію, яку спонсорують центральна УККА та Український Крайовий Комітет 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення. Перша частина цієї Маніфестації — це наш український салют Америкі у 200-річчя її незалежності, а друга частина — така ж серйозна наш салют нескореній Україні Жінці на Ватівщині у проголошений Президією Саїто-вого Конгресу Вільямів Українців її День з нагоди Міжнародного Року Жінки.

Програму цієї великої маніфестації подвійного салюту добилися приготувати Комітет, організуючи й ангажуючи виконавчі програми. Але в такій імпрезі найголовніше — масова участь народу. І це вже завдання та відповідальність кожного громадянина. Від кожного бо з нас залежатиме, чи цей наш подвійний салют буде гідний могутній, що його почувуть у Вашингтоні й у Києві. Від кожного з нас, жителів нью-йоркської метрополіти та доволі інших містечок, і від нашої масової участі у започаткованій маніфестації 21-го вересня залежатимуть у великій мірі також наші інші імпрези з нагоди 200-річчя Американської Незалежності. Старинні вже казали, що "слова навчають, приклади поривають". Добрий приклад найбільш масової участі у маніфестації подвійного салюту в Нью-Йорку 21-го вересня може надати тону та заважити на масштабах подальших подібних імпрез.

Докладімо всіх старань і зусиль, щоб та маніфестація була гідним і достойним салютом Америкі і Українській Жінці, бо тоді вона буде рівночасно і салютом українській свідомості, зорганізованості й відповідальності!

Злочинство треба поборювати

Завдяки швидкій реакції члена Тасміної Служби, яка має за завдання охороняти найвищих урядовців ЗСА та їхні родини, президент Джералд Форд минулої п'ятниці, 5-го серпня, був врятований від атакату, коли Ліндсі Елліс Фромм, прихильник Чарльса Менсона, зазвуженого разом з іншими трьома особами за вбивства сімох осіб в 1969 році, спрямувала на Президента пістолет і з віддалі двох стій готувалася стріляти в нього. Президент Форд мав щастя, що його охоронник вчасно виконав пістолета з рук Ліндсі Фромм і поповнив її на землю. Такого щастя не мали президент Джон Ф. Кеннеді, сенатор Роберт Ф. Кеннеді й негрійський лідер Мартін Лютер Кінг, які протягом останніх кількох років згодом загинули в атакатах, поповнених пальною зброєю, які не мали такого щастя алламський губернатор Джордж Воллес, який тепер частинно спаралітований внаслідок атакату на його життя, також поповненого пальною зброєю. Спроба атакату на президента Форда тепер і визнається чи поранення зазначених американських політичних чи суспільних діячів колись, це раз доказує, що Конгрес ЗСА та стейтвові легіслатури повинні якнайшвидше схвалити закони, які встановили б строгу урядову контролю над продукцією та продажем будь-якої зброї. Самозрозуміло, що ніякі заходи не можуть заборонити всім злочинцям, поповненим кримінальними чи психічно-зловими особами, але неперемичним є також факт, що якщо б злочинці чи умовхворі не мали змоги легко набути зброю, то кількість злочинів, включно з атакатами чи вбивствами, дуже зменшилася б. Тим часом в Америці тепер дуже легко будь-кому купити зброю, хоча існує федеральний закон, який нібито має на меті контролювати продаж пальної зброї. Однак, цей закон має такі великі недоліки, що його можна вважати майже неефективним.

Беззастанний зріст злочинів, поповнених з допомогою пальної зброї, а зокрема вбивства політичних і суспільних діячів, як також недавній нещасливий атакат на життя президента Форда, повинні переконати членів Конгресу та стейтвові легіслатури, щоб виконали бажання подавляючої більшості населення і встановили гострішу урядову контролю над продукцією та продажем будь-якої зброї, як також встановили гостріші карі за посідання нелегальної зброї. Гостріша урядова Контроль і гостріші карі доважно причинилися б до зменшення злочинності в ЗСА.

Таким злочинним сприяє також загальний "культ нацистства" в американській літературі, фільмах, телебаченні тощо. Та це вже інша тема.

Совети заперечують гуманітарні постанови Гельсінської Декларації

Москва. — Борис Спаський, колишній чемпіон світу гри в шахи, закінчив союські військовими властями, що вони порушують гуманітарні постанови Європейської Декларації, підписаної в Гельсінці 35-ма державами, бо хочуть перешкодити йому одружитися з французькою громадянкою, Маріною Шербачевою. Спаський, який розвіявся із своєю першою жінкою, твердить, що союські власті не хочуть дозволити йому побратися із Шербачевою перед 11-ми лі-

Справа не тільки приватна

До "Енциклопедії Британіки" українці рідше не мають застави. Доказом цього конфлікту, які повторюються подеколи час між українськими покупцями цієї енциклопедії та її видавцями. Це досяг свідків в пам'яті українського загалу конфлікту з 1973 чи 1974 р. між проф. М. Мельником і "Британікою", конфлікт, який відбувся свого часу помітно луною на сторінках "Свободи". Професор М. Мельник, як відомо, звернувся "Британіці" за купленим комплексом енциклопедії, мовляючи свій крок тим, що подав нею теж самі історичні інформації про Україну й український народ ображують його національні почування, а крім того ці інформації не відповідають загальноприйнятим стандартам наукової об'єктивності.

Виступ проф. Мельника проти "Британіки" був урештішній, — як і можна було сподіватися, — лише в межах принципів, що нормують торговельні трансакції між покупцем і продавцем товару. Зміст самої інформації "Британіки" про Україну залишився в принципі без зміни, тобто з виразним протипутирним наставленням. Так, отже, проф. Мельник повернувся "Британіці" за купленим комплексом енциклопедії, а "Британіка" повернула йому гроші, і все скінчилося "гепі ендом".

Цей прецедент, однак, для "Британіки" не став взором до наслідкування, і випадку інших українських покупців, невдоволених, як і проф. Мельник, її протипутирним змістом. Такий випадок трапився п. Іванові Липці з Лонг Айленду і став доштовхом для написання цієї статті, подуманої не тільки як певної форми оборони приватного інтересу пана Липки, — що не мусило б в жодній особливій спосіб цікавити українську громаду, — а як рішучої оборони українського національного інтересу, котрим "Британіка", на жаль, маніпулює в недопустимий спосіб і завжди на догоду відлічним ворогам України.

Перегіб конфлікту Івана Липки з "Британікою" виглядав приблизно так: Продавець, який займається кольтпортжем "Британіки", запропонував п. Липці купити енциклопедію. Липка, знаючи, що "Е. Британіка", видана в 1971 році, (зокрема том 22, де є інформація про Україну), є, на жаль, об'єктивна, бо крім джерел з правь чужинських авторів про Україну спирається на праці українських учених (І. Мірчук, М. Грушевський, Льюк Боршак, І. С. Репетар та інших), вирішив запропонувати йому комплекс енциклопедії купити, заздалегідь радіючи перспективі гарного і корисного набутку для своєї бібліотеки.

Радість тривала, однак, недовго. Коли п. Липка пе-

Івана Савицька ОЧІМА ПАЛОМНИЦІ (Репортаж)

Вагони нашого поїзду ступили раз і ступили другий, і група прочан (біля двадцяти дум), відвращених від решти паломників, погнала воячів в напрямі Амстердаму. Ми виглядали точнісінько так, як востані недобитки після важкої несподіваної баталії, зустрівшись віч-на-віч з непередбаченими труднощами, в Римі, розбізшилися на менші групи, ми покидали Європу, ідучи здебільша ногами, щоб заощадити на готельних, і хоч втрома мучила всіх, нас сдинала якась незбагнута енергія, якась невидима сила і бажання за всяку ціну не піддатися, видержати по-геройськи до кінця гарної, позитивно розглядати сприймати нові і нові несподіванки.

Державний суверенітет і його політична вага

Дискутуємо часто про державний суверенітет, але ледве чи здаємо собі явний справу з політичними імплікаціями цього поняття, та яка його політична вага, в Україні не є, на жаль, суверенною державою, ми всі пригнемо того суверенітету для неї, і тому у нас таке набожке величання цього поняття.

Сам концепт є нині від дуже сильною атакою тих, що вважають, що той концепт є на перешкоді зорганізувати і м і ж народну співілоту на принципах справедливості і рівності усіх народів, із виключенням колоніалізму у акційне-будь формі. Зокрема є цей концепт під дуже сильним обстрілом слабих і повелюваних народів, бо, на жаль, концепт суверенітету діє нині в користь сильних і "мажоритних" народів із шкодою для "слабких" і поневолених.

Тому не від речі буде проаналізувати коротко політичну сторіну цього концепту: спочатку цей принцип і в користь слабких народів і коронів від заважати сильних. Народився той концепт ще за часів батька міжнародного права Гродіуса, на спочатку ХУІІ ст. Концепт той допомагав слабшим народам утримати своє незалежність від тих народів, що хотіли у ХУІІ і ХІХ ст. верховодити світом.

дея суверенітет була в тоді часі дуже доповіжана, щоб зрештитувати національні аспірації народів до соціальної, економічної і політичної незалежності. Концепт суверенітету був побудований на принципі невизнання ніякого вищого права понад суверенітет держави, щоб сильні не могли нахвалити нічого слабших.

Як спочатку принцип цей не суперечив ідеям міжнародного права, бо допомагав слабшим оборонити себе від сильніших народів, так згодом принцип суверенітету став у конфлікт з основними міжнародного права, бо обмежував поле діяння міжнародного права. Могутні держави викручувалися від підпорядкування принципам міжнародного права, заслонюючи своїм суверенітетом, мовляв, суверенна держава має право діяти по своїй волі, іти із війною проти інших народів, загартувати чужі території, коли ту війну виграла, як теж тривали своїми громадами по своїй волі. Принцип суверенітету допомагав сильним державам колонізувати, економічно експлуатувати, денационалізувати, нахвалити все в концепті суверенітету правний викрут.

Після Першої світової війни були намагання з боку Ліги Націй, а після Другої — з боку Об'єднаних Націй вкоротити сваволу сильних, які під плаванком суверенітету переслідували і жинили інших, але як досі, не дуже успішно. Основою тієї ко-

нцепції є, що одна держава не має права втручатися в "внутрішні" справи другої. На таку інтерпретацію суверенітету сильними державами почалася останніми часами сильна атака з боку "слабких" народів. Підноситься вагу міжнародної справедливості. Високується домагаючи побудувати відносини між народами на принципах рівності, взаємної поваги і толеранції, пошанування людських прав і людської гідності, висловлюючи всілякі елементи суперечливості, а концепт суверенітету є нині перешкодою, щоб могло налагодитися співжиття народів на таких принципах. Основні права одних і народів точуться під покровом суверенних прав держав. Сила суверенітету обернулася в суверенітет насилья. Щоб рятуватися від цього, намагалося народи і окремі політики нахвалити на харі, чи Декларацію Людських Прав, але то мало помагало.

Суверенні права держави є нині правною підставою для виправдання найкривдніших безправств і в межах держав, і в міжнародних стосунках. Згадав б тільки масові вбивства в Отоманській імперії, масові вбивства, сталінські масакри. Світ обурювався, але на тому і кінчалося. Щоб робити державу на її території — це її діло, і нікому в це не втручатися, хіба іти війною на неї. Хоч так у пакті Ліги Націй, як і в Харті Об'єднаних Націй були і є клавули про "гідність і вагу людської істоти", "особисті свободи", "рівність", то все ж окремі держави залишили со свободу прийняти або відкинути ці стандарти міжнародного співжиття, а перевага дається постановам харті ОН, що "та організація є спертна на принципі суверенної рівності її членів (ст. 2 (1)), та, що "ніяка постановою цієї харті не буде уповаженним ОН інженерувати в справах, які є засадничо в межах домашньої юрисдикції держави, і не вимагають піддати такі справи під розгляд відповідно до постанов харті" (ст. 2(7)).

Щоб забезпечити сяку-так справедливість для "слабких" народів у світі, треба, отже, розтрощити той старий концепт суверенітету. І тому концепт суверенітету опишав нині під таким сильним обстрілом. Глобальний характер міжнародних стосунків робить обмеження суверенітету держав конечним не тільки тому, щоб уможливити в і к о істовування слабших народів сильнішими. З уваги на посилення ядерних зброєнь, вибуховий приріст населення в світі, закейчування довкілля й атмосфери, револю-

цію в засобах комунікації, концентрацію безмежних багатств у руках одних народів і голод серед других, — проблема обмеження концепції суверенітету стає неминучою необхідністю. Інакше, коли держави будуть кожна егоїстично боронити свої "права" — світ знищить сам себе. Найважливішою є, однак, проблема миру. А його передумовою є усунення того, що дає змогу одним народам верховодити над другими. Це може статися тільки тоді, коли сильні народи перестануть використовувати слабших, ховатися за параваном суверенітету та коли буде прийнято у міжнародних стосунках, що одна держава не може бути байдужа до того, що діється у другій, бо мир у світі є не-подільний, і існування одних є співзалежне з внутрішніми умовами в другій державі. Як кожний суцід є глибоко зацікавлений у тому, щоб його суцід не мав-третувати своєї жінки і дітей, не тримав у хаті вибухових речовин і не уживав отруйних хемікалій у своєму городі, не наражував на небезпеку навіть членів своєї родини, так кожна держава має легітимний інтерес у внутрішніх умовах і поведінці влади в другій державі. Буванням залізним заслоном й інших подібних не допоможе вдержати принцип суверенітету, що має нині цілковито негативну конотацію. Дія суверенітету допомагає нині піддержувати імперіалізм і неоконіалізм делішних великодержав, що не хочуть зрештитувати зі своїх панівних позицій і дозволити на заламання принципу "невтручання" у їх "внутрішні" справи.

Сумно це потвердити, але політика ЗСА йде по тім лінії. Не бажачи, щоб інші держави могли забирати голос на міжнародному форумі в справах американської внутрішньої політики, уряд ЗСА є дуже обережний, щоб не дати нагоди бути обвинуваченим у втручання у внутрішні справи інших держав. Якщо йдеться про можливість розв'язування міжнародних конфліктів Міжнародним Судом Справедливості в Га-зі, т. зв. "Коналі амендмент" виключає практично можливість, що ЗСА могли б бути були покликани перед форумом того суду, бо поправка визнає з-під міжнародної юрисдикції всі справи, які на розв'язування американської сторони є "внутрішнього" характеру. Що тоді дивуватися ССРС, що він теж не погоджується на розгляд таких же питань міжнародними о р ганами. Все це діється під покровом концепту "суверенітету", що, як кажемо, колись допомагав слабшим устоятися проти сильніших, нині дає сильнішим праву підставу використовувати слабших.

Куди йде розвиток подій?

Нуклеарна загроза, глобальний характер економіки, проблеми зачистчення (Закінчення на стор. 3-й)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НЕ "НОВЕ СЕЛО", НІ "НОВА ВЕСЬ", А "НОВА ВЕСЬ"!

У ПБ у Рмк, за "Своєюм пошехням" (Польща) від 4-го червня 1975 р., поновило, що "воячів з неїди на понеділок (дата? може і 1-го на друге червня 1975 р. — С. Г.) згорів парохійний костел в Новім Селі Крипницького деканату, Тарновської дієцезії". (Свобода, ч. 147 з 8-го серпня та інші українські часописи).

Тому що загадково згоріла українська лемківська церква, архітектура пам'ятка з іконами ХVІІ і ХVІІІ ст., як суцід з Лавови, — так кажуть лемки, — а не з Лавови, хочи цей комунакат доповнити. Мені дивно, що цього не зробило УНБ, бо в Римі напевно є т. зв. ше-матизми Перемиської, Шар-хії й Лемківської Апостольської Адміністрації; де є дуже точні дані про всі парафії. Це вже є наша історія, не тримав у хаті вибухових речовин і не уживав отруйних хемікалій у своєму городі, не наражував на небез-

пеку навіть членів своєї родини, так кожна держава має легітимний інтерес у внутрішніх умовах і поведінці влади в другій державі. Буванням залізним заслоном й інших подібних не допоможе вдержати принцип суверенітету, що має нині цілковито негативну конотацію. Дія суверенітету допомагає нині піддержувати імперіалізм і неоконіалізм делішних великодержав, що не хочуть зрештитувати зі своїх панівних позицій і дозволити на заламання принципу "невтручання" у їх "внутрішні" справи.

Сумно це потвердити, але політика ЗСА йде по тім лінії. Не бажачи, щоб інші держави могли забирати голос на міжнародному форумі в справах американської внутрішньої політики, уряд ЗСА є дуже обережний, щоб не дати нагоди бути обвинуваченим у втручання у внутрішні справи інших держав. Якщо йдеться про можливість розв'язування міжнародних конфліктів Міжнародним Судом Справедливості в Га-зі, т. зв. "Коналі амендмент" виключає практично можливість, що ЗСА могли б бути були покликани перед форумом того суду, бо поправка визнає з-під міжнародної юрисдикції всі справи, які на розв'язування американської сторони є "внутрішнього" характеру. Що тоді дивуватися ССРС, що він теж не погоджується на розгляд таких же питань міжнародними о р ганами. Все це діється під покровом концепту "суверенітету", що, як кажемо, колись допомагав слабшим устоятися проти сильніших, нині дає сильнішим праву підставу використовувати слабших.

Заки в наших часописах появилася вістка про пожежу церкви, з Лемківщини повернулася лемки-туристи й привезли останні змінки спаленої церкви. С. Геза Торонто

Куди йде розвиток подій?

Нуклеарна загроза, глобальний характер економіки, проблеми зачистчення (Закінчення на стор. 3-й)

вороту різні і різні дороги дождо, бо той рік і в Чикаго, і в Клівленді, і в Торонто, ба навіть в Маямі, на Флориді.

Група, що летить до Чикаго, мусить чекати в Амстердамі аж два дні. Нашій пісці треба думати самим за себе, і я не сп'яйталася навіть, як мої майні пани обрали мене командантом дальшої нашої маршрути. Я навіть не встигла ввєсти в дію прийняту у виборах передвиборчу кампанію. Станційні буфети були закриті, не було почастику виборчої ковбасою, а їсти дуже хотілося, пити хотілося, гуляти в кішені не було, не було ні їжі ні пиття.

Бувають у вітські різні прерізні ранги. Генерали, сотники, десантники. Мені припала рідкісна ранга "п'ятих" і я бліснула відразу, "ге-ніальним" прямо зарядженням: відлітали наші найлізші від решти клуків, клячемо таксі і їдемо опівночі на летище.

Летовище в Амстердамі чістє, просторе, освітлене. Ізо-ночі порожні, пасажирів мов вимело, зате немає бо-сацтва, тихо, безпечно. Мов сарана, ми кинулись всі до

аутоматів, бо там, за скляними віконцями виблискували, принамовили кока-кола і кави, і морозиво. Червонолілі за скельцями яблука, пахла шинка. Гулявти у нас не було, та ми відємо до хитроців. Комусь почастило вкрякути успішно ліри і ми гаємою опрагу чужою, маловартісною тут валютою. Не дуже воно й по-прочанськи. Прости, Боже, гріха.

Велетський на стіні годинник показує сухими руками-вказівками другу годину ночі. "Воячтво" пробує спати. Пани Ольга, загорнувшись своєю "пелетя" пелеринною, прилягла на якийсь пацці, дехто покинув головою значить вже спить. Маруся, мій асистент, не спить, тільки журиться, журиться на запас.

Мінута за минутою проходять дуже поволі. Робітники нічної зміни кінчають уже прибирати. Мені, командирові, діак не лишило спати. Я борюся, змагаюся зі сном, а далі підхожу до вікна. Ізо-за хмарки блідо-рожевою загравою поволі, дуже поволі, приходить до нас світло.

Літак в напрямі Монреалю летить шість з половино-

ю годин. Нас годують сніданком і фільмом і ще там чимсь, та я не в силі сприймати програми діля. Неславно, хвилювання і втрома малю магічну дію. Я чуло, що сили кудись мені зникають, спливають краплями, мов роса по вогній стовбурі, руки стають безладними, ноги тремтять, і я закритими лічче, клонюся на порожні кри-сло. "Командир" захворів! Який сором і яка неприємність! Рептками сил виходжу в Монреалі до контролю. Хтось несе мені плац. Маруся дитає торбинку. Після контролю — у літак і знову влітаю, бо в літаку підкладена бомба.

Яксь неспокійні телефони, якісь вересливі гучномови, знову контролю, знову відкладений лет, як впретрешт летимо до Торонто, втративши наші резервовані місця на дальшу повороту додору.

В Торонті зо мною погано: шпиталь, чи готель? Треба скоро ризикати. Християна і Маруся лишуються зі мною, "Голдінг Інн" за сорок літєть доларів на добу дає нам вигідне проживання. Я кладусь — прилягаю до літєть, гей би в трансі гіпнози, ще довго-довго кружину у повітрі каруселею вітору і віна, — точнісінько так, як в Угніно на славних колишніх ярмарках. — а проті лежучи стріловою у проваллі в цупкі обломи небуття...

(Продовження буде)

У 25-ЛІТТЯ ОДУМ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

було одинадцять, а серед них іхній аккомпаніатор і диригент, віртуоз-бандурист П. Кітаский. А коли на сцені з'явився ще соліст-теорист Павло Писаренко і коли пролунали останні акорди "Смерічки", то здавалося, що аплодисменти не будуть кінці. Спеціально ті, які будували ОДУМ 25 років тому, з трепетом в душі висловлювали своє задоволення і щастя... Це ті самі "Фіалки", які вже випустили в світ свої перли-голоси, записавши на платівку з романтичною назвою "Мавка". Опі "Фіалки" не лише зміцнюють чарувальну мелодійність співу, але також і красою народної танцю. Танцювальна група з хлопців і дівчат під керівництвом Галини Призуби, Детройт, ЗСА, виконала в ансамблі народних танців.

З початком другої частини програми полетіла прекрасна мелодія і слова чудесної пісні: "Полтавський рушник" та "Марш молодіж" у виконанні П. Кітаского і Павла Писаренка під звуки бандури. Непомітно з'явився на сцені "Фіалки" і публіка знову мала присміятися слухати чарівну "Казку про короля Діпрар". На сцені знову замаячили кольори, владарі акорди і "Веснянка" знову чарувала красою безсмертного танку "Вечорниці".

Примітні речі публіка прийняла з задоволенням і набагато. І тому коли Л. Діпрар повідомив, що на залі є присутня родина Колесників Галина Колесник, зрива Калішської опери, маестро В. Колесник і їхній син, присутні швидко гучними оплесками привітали кожного зокрема.

"Слово — наш народ, наварою це живе", як висловилися головний конференсь Л. Діпрар після виступу вокальної групи з Мінеаполісу, яка так гарно виконала "На Івано-Купала" — таємничість, мрія і дивність української дивчини переливалася перлами прекрасних голосів співочого ансамблю.

Пізнавши в інших комбінації вокальна група з Мінеаполісу під аккомпанієнта гітари і двох мандолін, оригінально виконала дві ліричні пісні. Стилем і формою говорила модерна молода людина.

Українська народна культура безмежно багата — вона відкриває красу, духовність і енергію життя нашого народу. Народні танці спеціально відзначаються силою енергійності і краси, а серед них на першому місці наш безсмертний "Гопак". Цей Гопак у виконанні "Веснянки" — це щось незрівняне. Керівник М. Валдешуків вловив свою душу і зважачи, а молоді танцюристи зуміли прекрасно передати це гудячаче.

Вдарили останні акорди і здавалося, що все ожило, зашуміло і потім раптом з нестримною лютю злинувалося у формі прекрасного життя серед різноманітних барв народних костюмів. Заля гримала, вимагала, не хотілося вірити, що це вже останні акорди і публіка змушувалася залишити залю. Прекрасний концерт скінчився...

25 років тому творці ОДУМ-у, можливо, й не мріяли, що їхня маленька тоді група дасть сильне коріння новому поколінню і що ім після 25-ти років прийде час насолоджуватися вислідом їхньої початкової праці. Це означає, що покладені підвалини одумівському рухові були сильні і здорові. Тому хочеться звернутися до тих, хто з тих чи інших причин відійшов у тій забуття: — привітайте і продовжуйте свій український вихід для добра української людини. Нашим обов'язком перед Богом і нашою молоддю допомогти їй ясно і сильно окреслити себе в бурхливому морі інтернаціоналізму.

Серед одумівської молоді племкани українського мистецтва, а зокрема мистецтва три на бандури і народних танців, має незалежний великий успіх. Слухаючи виконання пісень, а також заповідання молодим одумівцями, не можна не звернути уваги на чистоту української

мови в словах, а особливо наголосах. Вислід вимог в ОДУМ-і, що кожний одумівський шкільного віку мусять відвідувати українську школу, виправдає себе цілковито.

Спортивні змагання

В другому дні Зустріччя відбувалися спортивні змагання. В заліх Норк університету одумівська молодь завзято змагалася у відбиванні. На тенісowych площах у теніс. У відбиванні дівчат брали участь такі дружини: Чикаго (ЗСА), Сейнт Катрин (Канада), Мінеаполіс (ЗСА), Торонто (Канада), Детройт (ЗСА), і Лондон (Канада). Хлоп'ячі дружини: Торонто (Канада), Клівленд (ЗСА), Лондон (Канада), Чикаго (ЗСА), Сейнт Катрин (Канада), Детройт (ЗСА), Нью Йорк (ЗСА). Змагалися завзято. Остаточний цифровий наслідок буде подано окремо. Чемпіонами у відбиванні від дівчат — дружина з Чикаго (ЗСА), від хлопців — дружина з Торонто (Канада).

Бенкет

Виявлялося, що зацікавлення ОДУМ-ом було більше ніж Ювілейний Комітет передбачав. На залі було біля 500 осіб, майже два рази більше, ніж передбачалося. Бенкет офіційно відкрив і ним проводив П. Родак, СВП ОДУМ-у, покровитель Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви і Голову Собору Єпископів Владика Мстислава провести молитву. Пізніше Владика Митрополит у своїй промові сказав: "Моя присутність серед вас зумовлена небуденною позою межами України подією, що відзначає чвертьстоліття діяльності частини українського національного організму, частини постійно прогресуючої в своїй творчій активності, частини, яка здобула вже в українській громаді загальне признание, частини, яку в поточній мові звано ОДУМ-ом. З черги, моя присутність зумовлена ще й тим, що ОДУМ — це організація української молоді, яка на чолі своїх завдань поставила почесний обов'язок: допомагати наймолодшому українському поколінню поза батьківщиною не розгубити скарбів своєї духовності й культури, що їх придбали у віках наші попередники, а наважачи — помістити ті скарби".

Головною промовою під час бенкету було слово голови ЦК ОДУМ-у д-ра Ю. Криволапа, СВП ОДУМ-у. Він представив картину діяльності ОДУМ-у, наголошуючи, що все що організація ОДУМ-у зробила, це вислід власної незалежної праці. ОДУМ не мав жодних партійних опікунів і тому досягнути те, що досягнуто, було нелегко... але те, що здобувається тяжкою працею і самотужки, залишається надовше.

Було багато привітань, писемових і усних. Усні привітання зложили присутні на бенкеті: від президента УНР М. Лівчицького — відчужена голова Представництва УНР на Канаду, о. прот. Фотія, від Пастура, СУМ-у і від УРДП — голова д-р М. Воскобойник.

Ще перед Зустріччю було проголошено конкурси на ювілейну емблему, серію поштових марок і конверт та текст маршу молоді. Голова ЦК ОДУМ-у особисто доручив нагородити переможців 1-го, 2-го і 3-го місця. За ювілейну емблему — перша нагорода О. Пошиванку, СВП ОДУМ-у, Чикаго, друга для А. Шашчо, виконавця юного ОДУМ-у (Детройт), і третя для П. Піддубного, виконавця Юного ОДУМ-у (Нью Йорк). Серія поштових марок: першу нагороду одержав Ю. Криволап, молодий, виконавця Ю. ОДУМ-у (Валтімор), який вивіз передачу на студійний фонд ім. Палашукова, що існує при ЦК ОДУМ-у. Друга нагорода для О. Пошиванки, СВП ОДУМ-у (Чикаго). Текст маршу — друга нагорода для О. Барського (Чикаго), третя для Галини Ковален-

ко, виконавці Ю. ОДУМ-у (Детройт), Віра Коваленко, виконавці Ю. ОДУМ-у (Детройт), і Талія Бовк, виконавці Ю. ОДУМ-у (Торонто), були відзначені за їхню участь в конкурсі. Перед закінченням бенкету Микола Співак, СВП ОДУМ-у (Лондон, Канада), дав інформації про новонабуту одумівську оселю в Лондоні під назвою "Україна". Пізніше присутні мали нагоду оглядати докладний топографічний план оселі, яка займає приблизно 108 акрів землі.

Після молитви, яку провів о. Фотія, розпочався чабанка під звуки оркестра П. Дем'янчука.

На оселі "Київ"

В неділю ранком, 31-го серпня, на оселю "Київ" (власність української православної катедрі св. Володимира в Торонто) з'їздилися і гості для завершення святкування. Хвилями збільшувалося число уїформованих одумівців і гостей. Тут зустрічалися покоління! Все було добре... і люди привітані — лише погода була чомусь похмура, вітрива з короткою часною можливістю дощу. Тому архієпископ Служба Вожа відбувалася в закритому перепоненному приміщенні оселі. Службу Вожу очолював Блаженіший Митрополит Михайл з участю о. прот. Фотія і Єпископа - юнітата о. Дебрина, а відповідно катедральний хор. Ширі слова молитви лилися до Бога, як подяка за те, що Він допоміг успішно пройти чвертьстоліття і щоб ще на довгі роки охороняв нас і допомагав нам своєю ласкою...

Дефільда

На сцені під відкритим небом з'явилися отці духовні, члени ЦК ОДУМ-у і представники СУМ-у. Почалася урочиста частина - дефільда. В групі приємно забалося серце, дивлячись на колонні молоді, яка гордо маршувала до трибуни зі своїми прапорами. Майорини прапори. Здавалося, що вітер намагався розгорнути їх на всю широчінь, не ваче хотів злетіти на свої крила райдуги молнии й понести далеко-далеко за синє море, в річку України, й шепотом передати цю хвалу піднесення і надії, що все ж таки прийде той час, коли ми всі, — вся Україна, будемо вільно воякувати під сонячним небом українського прапору... Кілька сотень прекрасної молоді віддавало пошану своїм попередникам, які своєю працею дали їм можливість пережити приємні хвилини цієї зустрічі. Командантом дефільди був Сандул, СВП ОДУМ-у, Канада.

Коротким словом заохоти на майбутнє звернувся до одумівської молоді голова ЦК ОДУМ-у д-р Ю. Криволап.

Промови

Віктор Педенко, СВП ОДУМ-у, представив присутнім довголітнього голову ЦК ОДУМ-у, професора Ратерського університету в Нью Джерсі, Євгена Федоренка, СВП ОДУМ-у, який вголосив палку промову. "ОДУМ — сказав промовець — не завершив того всього, що планувався, та він доконав багато того, що для деякого здавалося незрозумілим, а бо навіть насміхувалося дивини. ОДУМ сьогодні стоїть твердо в системі українського суспільства на принципах глибокої християнської моралі, і тому великий вклад вложили і вкладають члени ОДУМ-у в розбудову рідної Української Православної Церкви". Другим промовцем був д-р В. І. Гришко, який і назвав цю зустріч — "Зустріччю Поколінь". "Одумівська молодь — говорив промовець, — вибрала правильну дорогу — дорогу демократії, революційної демократії, процес якої швидко починається там, в неприявстві Радянського Союзу". Демократія — це єдиний засіб найкращого виховання молоді людини. Одумівська молодь, яка творила цю організацію 25 років тому, вибрала з тієї системи, про яку в той час боялися говорити. Що більше, ту молоді, яка

частково використовує в ті системі, звикла до виховання уваги. Але часи змінилися. Демократичні ідеї перемогли. Молодь в Україні показала, що вона гідна уваги і одумівська молодь сьогодні може бути горда зі своєї попередників, які зложили свою працю, час і енергію на творення й розбудову ОДУМ-у.

Останні акорди

Приблизно в четвертий годині дня розпочався другий концерт, на якому керівництво було відомим архієпископом Р. Васильком. Він вів часами серйозно, часами жасало — розважав публіку перед початком найкращої музичної години.

Талія Бовк, СВП ОДУМ-у, ще раз чарувала своєю віртуозністю на бандури, а інші намагалися виконати, що все це для нас, для наших дітей, для наших дітей України... Говіди отці — геніальна композиція для бандури нашого знаменитого маестро Григорія П. Кітаского, звучала чудово з виконавці Тараса Павловича при аккомпанієменті Петра Кітаского.

І знову слухачі мали спеціальну насолоду слухати одумівських солістів "Фіалки" — вокального ансамблю з Детройту.

Природно відчувати радість спілкування з гостями і гостями для завершення святкування. Хвилями збільшувалося число уїформованих одумівців і гостей. Тут зустрічалися покоління! Все було добре... і люди привітані — лише погода була чомусь похмура, вітрива з короткою часною можливістю дощу. Тому архієпископ Служба Вожа відбувалася в закритому перепоненному приміщенні оселі. Службу Вожу очолював Блаженіший Митрополит Михайл з участю о. прот. Фотія і Єпископа - юнітата о. Дебрина, а відповідно катедральний хор. Ширі слова молитви лилися до Бога, як подяка за те, що Він допоміг успішно пройти чвертьстоліття і щоб ще на довгі роки охороняв нас і допомагав нам своєю ласкою...

Після закінчення зустріччя й невдачі на міжнародному конгресі жінок в Мехіко.

До побачення на наступній Зустріччю!

Зустріч в програмі мала все: розваги, забави, промови й серйозні речі ідеологічного характеру. Важливістю цього тому, що це показує різносторонність праці організації і разом з тим дає заворуку на краще майбутнє.

Грізно насували хмары... Почав все густіше й густіше накрапляти дощ. Площа на оселі "Київ" швидко темшало збільшувалася від автомашин, які прямували в різні сторони свого призначення. Я бачив на їхніх обличчях усміх задоволення і гордості, але також дещо помітні риси смутку, бо вже так скоро треба розійтись... В деякого непомітно сковався слезою... слезою радості й надії, що гарні хвилини проходять скоро, але вони дають сподівання, що скоро ми знову зустрінемося.

До побачення на наступній Зустріччю!

О. Ш.

СПОРТ

Закінчився навчальний сезон 1-ої Української Спортової Школи УСТ "Ч. Січ"

Дня 9 серпня ц. р. на оселі UFC "Верховина" в Глен Спей, Н. Я., відбулося офіційне закриття 1 Української Спортової Школи, що П. вадє УСТ "Чорноморська Січ". Шостий рік існування 1 Української Спортової Школи "Ч. Січ" пройшов знову дуже успішно. Збільшилася кількість учасників школи, доходючи до 158 юнаків і юначок, творячи такий чиню — кількісно, нові рекорди. Чисельному зростові Спортової Школи відповідала й поширена програма навчання, збільшена кількість та краща якість адміністрації, опікування і першорядних інструкторів, яких разом на усі три тижні було к. 30 осіб. Отже, разом з цим роком число учасників, інструкторів, опікувачів і членів адміністрації становило 188 осіб.

Крім введених раніше ділянок спортивного навчання, копаного м'яча, відбивання тенісу, настільного тенісу, кошикних, легкої атлетики, гімнастики, лунцтва, додало виділ боротьби (самооборони), що її впровадив інструктор Павло Чарський. Реорганізовано працю в ділянці плавання під керівництвом Марії Кучинської і Наталія Гурин. Плавання катифіковано, як обов'язковий предмет, тобо кожен учасник школи зобов'язаний навчатися плавати. До обов'язкових предметів навчання теж легка атлетика та гімнастика, тобо певні вимоги та вправи з них вільно відбували всі учасники. Заведено мартові огляди учасників школи, які дають можливість слідкувати за зростом спортивних досягнень учасників школи і в майбутньому слугуватимуть джерелом для дослідження піднесення рівня фізичної культури серед української молоді в ЗСА.

Поза інтенсивним спортивним вихованню, учасники школи мали можливість добувати ряд добрих спортивних й розважових фільмів, брали участь у двох пробах

піші й невдачі на міжнародному конгресі жінок в Мехіко.

СПОРТОВА ШКОЛА УСТ "ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ПРИЙМАЛА ГОСТЕЙ

Дня 1-го серпня ц. р. Спортова Школа "Ч. Січ" прийняла у себе гостей, учасників Спортової Школи СУМА. В рамках цієї зустрічі відбулися відшлаті змагання з двох видів українського тенісу, копаного м'яча і відбивання.

Спортова Школа "Ч. Січ" (старші юнаки) — Спортова Школа СУМА (стар. юнаки) 4:1. Спортова Школа "Ч. Січ" (мол. юнаки) — Спортова Школа СУМА (мол. юнаки) 2:1. Відбивання дівчат: старші юначки СУМА перемогли юначок господарів, молодші юначки — юначок гостей.

Юнаки Спортової Школи "Ч. Січ" перемогли тренерів СУМА 15:10, 15:2. Тренери Спорт. Школи "Ч. Січ" — тренери Школи СУМА 15:6, 15:6.

Після закінчення змагань відбулося товариське прийняття для усіх гостей СУМА. Склади дружин копаного м'яча: старші юначки школи СУМА: М. Глушко, В. Сидор, В. Куцяна, М. Гошко, В. Кіра, М. Колотий, С. Лашко, П. Глушко, М. Яблошський, Ю. Турчак, А. Глушко, М. Дашко. Молодші юначки: Л. Лавро, В. Лавро, М. Дашко, С. Залп, М. Василь, П. Стефуршин, І. Фриз, М. Фриз, П. Лучча, М. Галатин, В. Шулдик, М. Приймак, І. Паніца, М. Тешівар, А. Почтар, М. Паница, А. Грант, Р. Вацара, Ю. Гошко, В. Паница, Я. Галатин, І. Григорів, М. Домаряд.

Спортова Школа "Ч. Січ" (старші юнаки): М. Хамуляк, Є. Лоза, А. Гриньча, В. Старожитин, М. Шерчук, Т. Козак, Б. Головерський, Ю. Штогрин, І. Кукурба, Р. Куркурба, М. Домановський, П. Шерба, В. Дашко, А. Ваку, Р. Даківський, В. Дулан, П. Свєрда, В. Складович, Р. Ярмівич.

Мол. Юнаки: Я. Даківський, Я. Смолий, Ю. Галдик, Р. Василік, А. Галдик, О. Гарматій, Дж. Адамс, Р. Качай, Ю. Презвірський, М. Попович, В. Колотий, Н. Колотий, Т. Ярмівич, Р. Виницький, М. Виницький, П.

Панель на тему "Український дисидентський рух в Україні", модератором якого був Микола Мороз, СВУ ОДУМ-у, був останньою точкою трьохденної програми Зустріччя. В панелі брали участь три молоді одумівці — початуючі студенти: Віктор Ліпчина, виконавця Ю. ОДУМ-у, Торонто, Канада, Ігор Роговський, виконавця Ю. ОДУМ-у, Торонто, Канада, і Андрій Шевченко, виконавця Ю. ОДУМ-у, Банду Брук, ЗСА. В Ліпчина і І. Роговський обговорювали ситуацію політичних українських в'язнів В. Мороза і Л. Пліща, а А. Шевченко говорив на тему: "Як одумівська молодь може допомогти українським політв'язням в Союзі".

Микола Мороз дуже добре провів панель, даючи вичерпні відповіді на деякі питання присутніх. Крім того, як гості, в панелі взяли участь дві представниці від Українського Святого Руху Жінок, які подали інформації про жаківне переживання української жінки в комуністичній системі, а також їхні у-

Гучак, П. Куралко, В. Шерчук, Р. Маркус, С. Шевчук, Гучак.

Співаю, що їх провів диригент Семен Комарів, дівчата створили активний ансамбль співу, який виступав на прощальному бенкеті школи.

Згідно з традицією для учасників школи влаштовано цікаві прогулянки й змагання з іншими ваканційними осередками.

УЧАСНИКИ СПОРТОВОЇ ШКОЛИ ГОСТЯМИ СОЮЗНИКІ

Дня 29-го липня ц. р. учасники школи відшлаті прогулянку на оселю УНС Союзників, де на прощанні 4-х годин провели ряд своїх змагань: тенісу, відбивання, копаного м'яча. Управі оселі на нолі з її управлінням дир. Володимиром Кавсом, щиро гостями учасників прогулянки та вможливила користування усіми спортивними об'єктами оселі. Перед своїм відходом учасники оглянули нову будову унікальної церкви, що вкороті буде закінчена на терені Союзників.

СПОРТОВА ШКОЛА УСТ "ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ПРИЙМАЛА ГОСТЕЙ

Дня 1-го серпня ц. р. Спортова Школа "Ч. Січ" прийняла у себе гостей, учасників Спортової Школи СУМА. В рамках цієї зустрічі відбулися відшлаті змагання з двох видів українського тенісу, копаного м'яча і відбивання.

Спортова Школа "Ч. Січ" (старші юнаки) — Спортова Школа СУМА (стар. юнаки) 4:1. Спортова Школа "Ч. Січ" (мол. юнаки) — Спортова Школа СУМА (мол. юнаки) 2:1. Відбивання дівчат: старші юначки СУМА перемогли юначок господарів, молодші юначки — юначок гостей.

Юнаки Спортової Школи "Ч. Січ" перемогли тренерів СУМА 15:10, 15:2. Тренери Спорт. Школи "Ч. Січ" — тренери Школи СУМА 15:6, 15:6.

Після закінчення змагань відбулося товариське прийняття для усіх гостей СУМА. Склади дружин копаного м'яча: старші юначки школи СУМА: М. Глушко, В. Сидор, В. Куцяна, М. Гошко, В. Кіра, М. Колотий, С. Лашко, П. Глушко, М. Яблошський, Ю. Турчак, А. Глушко, М. Дашко. Молодші юначки: Л. Лавро, В. Лавро, М. Дашко, С. Залп, М. Василь, П. Стефуршин, І. Фриз, М. Фриз, П. Лучча, М. Галатин, В. Шулдик, М. Приймак, І. Паніца, М. Тешівар, А. Почтар, М. Паница, А. Грант, Р. Вацара, Ю. Гошко, В. Паница, Я. Галатин, І. Григорів, М. Домаряд.

Спортова Школа "Ч. Січ" (старші юнаки): М. Хамуляк, Є. Лоза, А. Гриньча, В. Старожитин, М. Шерчук, Т. Козак, Б. Головерський, Ю. Штогрин, І. Кукурба, Р. Куркурба, М. Домановський, П. Шерба, В. Дашко, А. Ваку, Р. Даківський, В. Дулан, П. Свєрда, В. Складович, Р. Ярмівич.

Мол. Юнаки: Я. Даківський, Я. Смолий, Ю. Галдик, Р. Василік, А. Галдик, О. Гарматій, Дж. Адамс, Р. Качай, Ю. Презвірський, М. Попович, В. Колотий, Н. Колотий, Т. Ярмівич, Р. Виницький, М. Виницький, П.

Панель на тему "Український дисидентський рух в Україні", модератором якого був Микола Мороз, СВУ ОДУМ-у, був останньою точкою трьохденної програми Зустріччя. В панелі брали участь три молоді одумівці — початуючі студенти: Віктор Ліпчина, виконавця Ю. ОДУМ-у, Торонто, Канада, Ігор Роговський, виконавця Ю. ОДУМ-у, Торонто, Канада, і Андрій Шевченко, виконавця Ю. ОДУМ-у, Банду Брук, ЗСА. В Ліпчина і І. Роговський обговорювали ситуацію політичних українських в'язнів В. Мороза і Л. Пліща, а А. Шевченко говорив на тему: "Як одумівська молодь може допомогти українським політв'язням в Союзі".

Микола Мороз дуже добре провів панель, даючи вичерпні відповіді на деякі питання присутніх. Крім того, як гості, в панелі взяли участь дві представниці від Українського Святого Руху Жінок, які подали інформації про жаківне переживання української жінки в комуністичній системі, а також їхні у-

BAKKA Company DEPARTMENT STORE 45 E. 7th St. Tel. GR 3-5555. New York 10009. ПІШЛИЙ КНИЖКІ ВСІХ ВИДАВАНЦІВ В АРІІ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ НЕДІЛЯ 14-го ВЕРЕСНЯ 1975 р. КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Вона ст. ап. Петра і Павла 102-й Блд., о год. 11:00 рано в залі церкви св. Носафата, 3720 State Rd., Fairport, Ohio. І. Ціпович, пресд., І. Жгута, час. М. Бобочко, секр.

HELP WANTED FEMALE Шукаю відповідальну ЖІНКУ для догляду за 8-місячною дитиною у West Philadelphia, 16th Street, 3 дні в тижді, вночі до домілювання для видго обох сторін. \$2.00 на год. (215) 6H 8-7621

REAL ESTATE ДІМ НА ПРОДАЖ Дім в Квінсі, в сусідстві Діаманта Естейтс, 3 спальні, ванни на підлогах, 2 холодильники, пралача, сушарка, стов нові вікна та сідань. \$40,000. Власник переїжджає до іншого краї. Продає сам, без ніяких посередників. Вільно казати. Тел. (212) 697-8247.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЯНУ.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуговує ПИПРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Ванди Брукс і переїснення Тіпінх Останки з різних країн світу. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

Український Католицький Цвинтар СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y. По інформації прому писати або тел.: (914) 476-0764 Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery 25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701.

Real Estate Alexander Smail Agency 896 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. Tel.: (201) 374-4400 веч. (201) 872-1116 (між 7-9 веч.)

„Коли я поглянув крізь корабля...” „Вони поверталися з пов- ченов, який відчалював від ній сід!” Я відрукував записку на кукуку паперу і прикріпив її до дверей... Тоді швидко побіг в ліс, щоб спостерігати їх, але самому не бути зв'язаними!